

[Jørgen Jensen]

nulløsning gennem Arbejdsgiverforeningens usaglige og helt urealistiske krav?

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg vil gerne yderligere begrunde spørgsmålet om, hvorvidt regeringen har opfordret Dansk Arbejdsgiverforening til at fremsætte krav til overenskomstfornyelserne, der direkte betyder lønnedgang og reallønsfald først og fremmest for de lavest lønnede.

Jeg vil gerne begrunde det, fordi det har vist sig mere end vanskeligt at få regeringen til at tone rent flag omkring de aftaler, der er truffet mellem venstre og socialdemokratiet vedrørende afviklingen af overenskomstsituationen. I sidste uge, da jeg stillede et spørgsmål, der var noget lig det foregående, fik vi at vide, at der ikke var nogen aftaler. I dag hører vi altså, at der er aftaler, og at de ikke alene skulle røre ved lønmodtagerne.

Jeg vil da godt sige med hensyn til værdistigningsafgiften, at det er – jeg ved ikke, om formanden tillader det – bevidste usandheder, man fremfører for at skjule, at der er udarbejdet lovforslag om værdistigningsafgiften, og at der også er en aftale om, at gennemførelsen af den lov, som altså er udarbejdet, er betinget af en stram indkomspolitik. Det betyder, at der er grebet ind i overenskomstsituationen. Det er ikke skjult, heller ikke i dag, at man skal søge en stram indkomspolitik løsning, og det er heller ikke skjult, hvad det betyder. Det betyder i bedste fald for arbejderne en fastholdelse af reallønnen. Det er også klart sagt, at man ønsker trepartsdrøftelser for at forklare arbejdsmarkedets parter, hvordan man skal opnå en sådan nulløsning, altså ingen fremgang for arbejderne.

Dermed har regeringen klart taget afstand fra fagbevægelsens krav, som selv i den meget beskedne form, hvori de er formuleret af LO-repræsentantskabsmødet, jo ikke er en nulløsning, de indeholder en vis fremgang. Men når LO afviser, at holdningen til indkomspolitikken har ændret sig på grund af det, der er sket omkring SV-aftalerne, kom det krav fra Arbejdsgiverforeningen egentlig som en hjælp til regeringen. Derfor synes jeg, at regeringen skulle benytte lejligheden til her og nu at gøre det helt klart, at man ikke står bag ved Arbejdsgiverforeningens krav, og at man altså ikke har den opfattelse,

at fagbevægelsens krav er arbejdsløshedsskabende, som det er fremgået af debatten.

Formanden:

Hr. Jørgen Jensen må respektere den røde farve.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Jørgen Jensen tillader sig at sige, at her i dag har han fået at vide, at der alligevel er andre aftaler. Ja, det er det, kommunisterne skal leve af: at påstå og påstå og påstå, hvad der overhovedet ikke kan dokumenteres. Men det, hr. Jørgen Jensen her talte om, drejede sig om det forrige spørgsmål, og det skal jeg ikke yderligere kommentere.

Med hensyn til selve spørgsmålet om, hvorvidt regeringen har opfordret Arbejdsgiverforeningen til at stille krav om en minusløsning, vil jeg for det første gøre den kommentar – hvis jeg har lov til det: det er fantastisk, hvad der kan spørges om. Og dernæst vil jeg give svaret: nej.

Jørgen Jensen (DKP):

Hvis jeg må give det en lille drejning, vil jeg sige: det er fantastisk, hvad man er nødsaget til at spørge om for at få lukket en lille smule op for posen; så jeg er helt enig med statsministeren. Spørgsmålet er måske fantastisk, men det er også en fantastisk situation, vi befinder os i, hvor man har indgået nogle aftaler to partier imellem om at gribe ind i overenskomstsituationen, gør det direkte i den offentlige debat og også i de forslag, man lægger frem, men alligevel skjuler, hvad det er, man vil.

Statsministeren sagde ordret før: »ikke alene skulle røre ved lønningerne«. Ja, hvis man ikke alene skal røre ved dem, må det være, fordi der er nogle aftaler. Og det, jeg ønsker med spørgsmålet, er i og for sig, at regeringen kommer ud af busken og reelt erkender, at man har grebet ind i denne overenskomstsituation. Man har forkvaklet den og umuliggjort den for arbejderne, og derfor er det mindste, regeringen kunne gøre – og det var det, jeg havde håbet vi havde fået ud af dette – ikke alene at sige nej til, at man har været nede i Vester Voldgade og sige til Arbejdsgiverforeningen, hvad den skulle gøre, men også klart og tydeligt at sige